

Den tredje Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 5te April 1888 om Fiskeriet i Danmark.

Der afgaves ialt 45 Stemmesedler, der alle vare gyldige.

Valgte bleve: Breinholt, Carstensen, Coos, C. A. Hansen, Mourier-Petersen, Ovesen og Strandkov, hver med 45 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Sagførerbæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 160. Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 245 ff.)

Formanden: Udenfor Betænkningen er der ikke stillet noget Endringsforslag. Derimod foreligger der jo Endringsforslag fra Udvalget i et temmeligt stort Antal. Der er ved et Par af dem indløbet nogle smaa Trykfeil, eller hvad jeg skal kalde dem, som dog ikke ere af større Betydning, end at de godt kunne rettes gennem Bureauet, hvorfor jeg finder det usfordøent at opholde mig ved dem. — Der er, som det let vil ses, mellem flere af Endringsforslagene en saa nær Forbindelse indbyrdes, at naar et eller flere af dem vedtages, maa et andet eller flere andre ligeledes betragtes som vedtagne, og ikke faa af dem ere blotte Redaktionsændringer. Alligevel, paa Grund af Antallets Størrelse og efter Materiens Bestaaffenhed i det Hele, finder jeg det rigtig at dele Forhandlingen i 2 Afsnit, saaledes at vi først beskæftige os med de to første Afdelinger af Lovforslaget og de dertil hørende Endringsforslag og derpaa med Resten. Derved opnaa vi at faae det ene store Hovedspørgsmaal i det første Afsnit og det andet Hovedspørgsmaal i det sidste Afsnit. Jeg sætter altsaa Lovforslagets første 24 Paragrafer med de dertil hørende Endringsforslag til Forhandling.

Ordføreren (Høst): Som det høje Thing vil have set af den afgivne Betænkning, har man ikke kunnet opnaa Enighed i Udvalget angaaende det foreliggende Lov-

forslag. Ganske vist har der jo forsaavidt ikke været dekte Meninger om, at det usforholdsmæssig store Antal Sagførere, som Loven af 1868 har medført, er i højeste Grad uheldigt; men medens Mindretallet kun vil have betragtet dette Forhold som en Ulempe, der ikke berettiger til at gribe ind paa den Maade, som Lovforslaget tilsigter, har Flertallet derimod ikke kunnet Andet end anse dette Forhold for at være af den Bestaaffenhed, at det rummer en Fare baade for Sagførerne selv og for Samfundet i det Hele. Det kan jo nemlig vist ikke nægtes, at det overordentlig store Antal Sagførere, som er langt større, end Behovet udcræver, let kan medføre, og desværre jo ogsaa undertiden har medført, at enkelte Sagførere indlade sig paa Forretninger, som man ikke kan billige, og hvorved de dels svække den Anseelse, som Sagførerne bør nyde, og dels kunne paaføre de Menneſter, der yde dem Tillid, ligefrem økonomisk Ruin. Derfor har Flertallet i Udvalget ikke næret Betænknelighed ved at tiltræde Lovforslagets Bestemmelser i det Hele med enkelte mindre Ændringer. Om der, selv om dette Forslag bliver vedtaget, vil blive raadet Bod paa Andet, er vel nok et Spørgsmaal; i det Mindste tør man dog vel nok sige, at først om en Arrække ville Forholdene være regulerede, men det maa dog vistnok antages, at naar der saaledes er gaaet en længere Tid, hvor det bliver vanskeligere end nu at opnaa Beskikkelse som Sagfører, ville Forholdene efterhaanden reguleres. Udvalgets Flertal har dog ikke været blindt for, at der mulig kunde have været foreslaaet andre Bestemmelser, som hurtigere kunde have ledet til Maalet. Det har f. Ex. været drøftet, om man ikke ligefrem skulde nægte at meddele Sagføreresbeskikkelse i et vist Antal Aar, eller om man kun skulde meddele et vist Antal Sagførere Beskikkelse i de enkelte Jurisdiktioner, men man har ment, at disse Forslag vilde være, om jeg saa maa sige noget for radikale, og man er derfor i det Hele blevet staaende ved Lovforslagets Bestemmelser. Af disse Bestemmelser er det jo navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt den ufuldstændige juridiske Examen eller den saakaldte dansk-juridiske Examen vedblivende skal give Afgang til at erholde Sagføreresbeskikkelse, som har delt Udvalget i et Flertal og et Mindretal. Flertallet har, ligesom Flertallet i det Udvalg, der var nedsat heri Thinget, da Sagen var til Forhandling her i Samlingen 1879—80, forment, at det ikke er Grund til vedblivende at give dem, der kun have afsløberet den ufuldstændige juridiske Examen, Afgang til